

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 100

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 lit. a) și art. 40 din ordonanța de urgență	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
65. — Hotărâre privind stabilirea plafonului maxim pentru cheltuielile de cazare aferente imobilelor cu destinația de locuință de serviciu și imobilelor cu destinația de locuință, propuse în vederea vânzării, din fondul locativ administrat de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” pentru anul 2015....	6
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
9. — Hotărâre privind aprobarea Normelor pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în anul 2015	7–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 752**

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 lit. a) și art. 40 din ordonanța de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblu, precum și a prevederilor art. 16 lit. a) și art. 40 din același act normativ, excepție ridicată de Cristian Pârvulescu în Dosarul nr. 4.322/2/2014/a1 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 835D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc atât autorul excepției, cât și partea, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Societatea Română de Radiodifuziune a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 946D/2014 și nr. 947D/2014, care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gilmar Belecciu în dosarele nr. 6.523/118/2014/a1 și nr. 6.576/118/2014/a1 ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal lipsesc atât autorul excepției, cât și părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

8. Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 946D/2014 și nr. 947D/2014 la Dosarul nr. 835D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 245/2014, iar cu privire la celelalte critici, de natură intrinsecă, invocă Decizia nr. 425/2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 5 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.322/2/2014/a1, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblu, și, în special, ale art. 16 lit. a) și art. 40 din același act normativ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristian Pârvulescu cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare taxă de timbru judiciar.

11. Prin încheierile din 26 septembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 6.523/118/2014/a1 și nr. 6.576/118/2014/a1, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gilmar Belecciu în cauze având ca obiect cereri de reexaminare taxe de timbru judiciar.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** în Dosarul Curții Constituționale nr. 835D/2014, autorul acesteia susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt neconstituționale, întrucât taxele de timbru judiciar impuse prin reglementarea legală criticată nu servesc decât în procent de 30% administrării justiției, restul de 70% mergând către bugetele administrației locale, astfel încât nu servesc la buna administrare a actului de justiție, constituind un folos financiar injust al administrațiilor locale. Așa fiind, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 afectează negativ buna administrare a serviciului public de justiție și a sistemului judecătoresc.

13. În dosarele Curții Constituționale nr. 946D/2014 și nr. 947D/2014, autorul acesteia susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece, așa cum reiese din preambulul actului normativ criticat, caracterul de urgență este determinat de oportunitatea,

rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, iar elementele cuprinse în Nota de fundamentare nu sunt de natură să justifice adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Ca atare, apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu îndeplinește exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, fiind emisă în mod abuziv și discriminatoriu în paguba și împotriva intereselor justițiabilului.

14. Autorul excepției susține, de asemenea, că reglementarea legală criticată aduce atingere și dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât, cu toate că „noile taxe instituite prin ordonanța criticată sunt justificate de o regândire a sistemului juridic românesc, destinația sumelor provenite din taxele judiciare de timbru nu este în totalitate către sistemul juridic, un procent de 30% revenind bugetului de stat”. Ca atare, „majorarea acestor impuneri motivată doar de necesitățile sistemului de justiție este aberantă, în condițiile în care se dorește impunerea unei taxe justițiabilului pentru îndestularea bugetului de stat”.

15. Cu referire directă la art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 arată că justițiabilul nu mai poate beneficia de actul de justiție la care este îndreptățit din cauza taxelor și impozitelor camuflate în această taxă de timbru, al cărei quantum duce la crearea unui serviciu public prohibit justițiabilului de rând, fiindu-i îngădit astfel accesul liber la justiție. În acest sens, autorul excepției susține că, deși, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”, prin art. 16 din ordonanța de urgență criticată se impune plata unei taxe de timbru în contestarea unui act administrativ.

16. În fine, autorul excepției consideră că un justițiabil nu poate fi obligat la plata unei taxe de timbru atunci când contestă un act emis abuziv de către o instituție, care este scutită de la plata taxelor de timbru în temeiul art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât această măsură contravine principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, obligativitatea plății taxei respective reprezentând o formă de discriminare în raport cu instituția respectivă, precum și o îngădire a accesului liber la justiție, în eventualitatea în care nu poate plăti o astfel de taxă de timbru.

17. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că împrejurarea că numai o parte din suma colectată cu titlu de taxă judiciară de timbru este virată în contul distinct de venituri al bugetului de stat „*Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru*” nu reflectă încălcarea art. 115 alin. (6) din Constituție. De asemenea, instanța de judecată apreciază că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin care este reglementată destinația sumelor colectate cu titlu de taxă judiciară de timbru, nu îngădesc nicidecum accesul liber la justiție și nici dreptul la un proces echitabil.

18. **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 115 și art. 16 alin. (1), prin acest act normativ legiuitorul reglementând taxa judiciară de timbru aferentă acțiunilor și cererilor introduse la instanțele judecătorești, precum și cererilor adresate Ministerului

Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

19. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

20. **Avocatul Poporului**, exprimându-și punctul de vedere asupra prevederilor legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, consideră că acestea nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. În Dosarul Curții Constituționale nr. 835D/2014, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și, în special, cele ale art. 16 lit. a) și art. 40 din același act normativ.

24. În dosarele Curții Constituționale nr. 946D/2014 și nr. 947D/2014, obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierilor de sesizare, îl constituie prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea notelor scrise ale autorului excepției și a încheierilor de sesizare a instanței de contencios constituțional, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și, în special, cele ale art. 16 lit. a) din ordonanța de urgență.

Prin urmare, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 lit. a) și art. 40 din ordonanța de urgență. Prevederile art. 16 lit. a) au următorul conținut: „*În materia contenciosului administrativ, cererile introduse de cei vătămăți în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege se taxează după cum urmează:*

a) *cererile pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, a unei adeverințe sau a oricărui altui înscris — 50 lei;*”.

Potrivit art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, „(1) *Taxele judiciare de timbru se plătesc de debitorul taxei în numerar, prin virament sau în sistem on-line,*

într-un cont distinct de venituri al bugetului local «Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru», al unității administrativ-teritoriale în care persoana fizică are domiciliul sau reședința ori, după caz, în care persoana juridică are sediul social. Costurile operațiunilor de transfer al sumelor datorate ca taxă judiciară de timbru sunt în sarcina debitorului taxei.

(2) Dacă persoana care datorează taxa judiciară de timbru nu are nici domiciliul, nici reședința ori, după caz, sediul în România, taxa judiciară de timbru se plătește în contul bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care se află sediul instanței la care se introduce acțiunea sau cererea.

(3) La finele fiecărei zile lucrătoare, unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului virează o cotă de 30% din suma colectată în contul de venituri al bugetului local prevăzut la alin. (1) în ziua respectivă în contul distinct de venituri al bugetului de stat «Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru», deschis la unitățile Trezoreriei Statului. Ministerul Finanțelor Publice comunică lunar Ministerului Justiției informațiile privind sumele virate în acest cont.»

25. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că reglementarea legală criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) care statuează că, „în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 16 alin. (1) care prevăd că „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, art. 20 referitor la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 115 alin. (4) care prevede că „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”, precum și art. 115 alin. (6) potrivit căruia „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.”

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, și Decizia nr. 245 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 30 mai 2014.

27. În prezenta cauză, Curtea reține că o primă critică de neconstituționalitate, de natură extrinsecă, constă în aceea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât în preambulul actului normativ criticat caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, actul normativ criticat afectând în mod negativ buna administrare a serviciului public de justiție și a sistemului judecătoresc.

28. În acest context, prin deciziile amintite, Curtea a reținut că, în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul delegat a subliniat că modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin

adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil impuneau revizuirea urgentă a legislației și în materia taxelor judiciare de timbru, care trebuie să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii, pregătirea personalului din sistemul justiției etc.

29. S-a arătat, totodată, că neadoptarea urgentă a acestui act normativ ar fi condus la conservarea unui sistem de taxare neadaptat în raport cu întreaga evoluție în plan legislativ, cu liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă, în acest sens, orice întârziere în asanarea și sistematizarea legislației în materia taxelor de timbru ar fi condus la menținerea nepermisă a neconcordanțelor între prevederile legale în această materie cu prevederile noilor Coduri, prin perpetuarea acelor norme care trebuie expres abrogate, fiind primare sau chiar în contradicție cu noul cadru normativ.

30. În aceeași ipoteză, a neadoptării urgente a actului normativ în discuție, legiuitorul delegat a susținut că ar fi fost menținute și aspectele care impiedică asupra transparenței aplicării actualelor norme, printre care lipsa criteriilor statistice pentru o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare actual. Totodată, consecințele negative pe planul transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru, dar și pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului, nu ar fi fost deloc neglijabile.

31. Întrucât aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată, Curtea apreciază că s-a impus adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, cu respectarea art. 115 alin. (4) și (6) din Constituția României, astfel încât critica de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

32. Cu privire la critica referitoare la scutirea instituțiilor statului de la plata taxei judiciare de timbru, prin Decizia nr. 533 din 9 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 17 noiembrie 2014, Curtea a reținut că, așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Ca atare, scutirea autorităților publice de la consemnarea vreunei cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor fiscale are o justificare obiectivă și rațională, autoritățile respective — creditori bugetari — fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

33. Referitor la critica fundamentată pe afectarea dispozițiilor art. 21 alin. (2)—(4) și art. 56 din Constituție, prin decizia mai

sus menționată, Curtea a constatat că prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilesc cu privire la cererile introduse în fața instanței de contencios administrativ și nu dispun cu privire la jurisdicțiile speciale administrative, care, potrivit Constituției, sunt facultative și gratuite. Așa fiind, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. De asemenea, împrejurarea că prin aceste norme se stabilește cuantumul taxei de timbru nu este de natură a afecta accesul liber la justiție, deoarece, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit în nenumărate rânduri că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

34. În ce privește critica privind destinația sumelor provenite din taxa judiciară de timbru, prin Decizia nr. 118 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor constituționale, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească destinația impozitelor și taxelor, precum și a altor venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, în condițiile legii. Totodată, prin Decizia nr. 931 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2013, Curtea a reținut că, „potrivit

principiului realității bugetare sau neafectării veniturilor bugetare, veniturile se înscriu în buget pe surse de proveniență, iar cheltuielile pe acțiuni și obiective concrete, astfel încât veniturile odată intrate în buget se depersonalizează și servesc la efectuarea cheltuielilor în ordinea prevăzută în buget. Acest principiu este determinat de necesitățile practice ale execuției bugetare, care au demonstrat că o afectare inițială a unui venit poate conduce fie la imposibilitatea realizării obiectivului finanțat, fie la cheltuirea întregului venit, deși necesitățile nu o impun. Calificarea unor surse de venituri ca aparținând bugetului de stat sau bugetelor locale este o decizie de oportunitate bugetară ce poate fi cenzurată de Curtea Constituțională numai în situația în care funcționarea unei puteri a statului este pusă în pericol, ceea ce, în speță, nu este cazul.” Totodată, Curtea a constatat că „independența financiară a justiției nu este dată de destinația taxei judiciare de timbru, ci de existența în sine a unor alocații bugetare suficiente pentru a se asigura buna funcționare a instanțelor. Taxele judiciare de timbru constituie o contraprestație raportat la actul de justiție, însă faptul că ele nu se fac venit la bugetul afectat sistemului justiției nu înseamnă automat că o asemenea taxă nu are un scop legitim. Statul poate să acorde o altă destinație sumelor de bani provenite din contraprestația efectuată la serviciul public prestat de instanțele judecătorești, respectiv ca acestea să se facă venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia debitorul își are domiciliul sau, după caz, sediul fiscal.” De altfel, Curtea constată că în cuprinsul art. 56 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se prevede că „Începând cu data de 1 ianuarie 2014, din sumele încasate în contul bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale, cota care se virează la bugetul de stat potrivit art. 40 alin. (3) este de 45%.”

35. Având în vedere cele mai sus reținute, Curtea constată că susținerile autorilor excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, prevederile legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru fiind conforme cu dispozițiile Legii fundamentale.

36. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Pârvulescu în Dosarul nr. 4.322/2/2014/a1 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de către Gilmar Belecchiu în dosarele nr. 6.523/118/2014/a1 și nr. 6.576/118/2014/a1 ale Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 lit. a) și art. 40 din ordonanța de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea plafonului maxim pentru cheltuielile de cazare aferente imobilelor cu destinația de locuință de serviciu și imobilelor cu destinația de locuință, propuse în vederea vânzării, din fondul locativ administrat de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” pentru anul 2015

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 14² alin. (2) și art. 14⁹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Miniștrii, inclusiv persoanele care ocupă funcții asimilate celei de ministru, precum și miniștrii delegați, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuințe în municipiul București, beneficiază, pe durata mandatului, în limita plafonului maxim stabilit conform art. 41 alin. (2) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință de serviciu din fondul locativ aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prevăzut în anexa nr. 11 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietatea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretarii de stat și persoanele care ocupă funcții asimilate celei de secretar de stat, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuințe în municipiul București, beneficiază, pe o perioadă de 3 luni de la data numirii în funcție, în limita unui plafon maxim anual de 7.500 lei, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință de serviciu din fondul locativ

aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prevăzut în anexa nr. 11 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Persoanele care ocupă funcții de viceprim-ministru, ministru de stat, ministru, ministru delegat, precum și funcții asimilate celei de ministru, care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuințe în municipiul București, beneficiază, în limita plafonului maxim stabilit conform art. 41 alin. (2) din Legea nr. 96/2006, republicată, cu modificările ulterioare, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință, aflate în proprietatea privată a statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și propuse în vederea vânzării.

(2) Persoanele prevăzute la art. 14⁸ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor prevăzute la alin. (1), care nu dețin în proprietate exclusivă ori în coproprietate imobile cu destinația de locuință în municipiul București, beneficiază, pe durata mandatului sau a raportului de serviciu, în limita unui plafon maxim anual de 30.000 lei, de decontarea cheltuielilor de cazare pentru folosința imobilelor cu destinația de locuință, aflate în proprietatea privată a statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și propuse în vederea vânzării.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 4 februarie 2015.
Nr. 65.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normelor pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în anul 2015

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6, art. 9 alin. (3) și art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011; și

— Procesul-verbal nr. 760 din data de 3 februarie 2015 privind consultarea electronică a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Normele pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România organizată în anul 2015, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Departamentele din cadrul aparatului executiv al Camerei Auditorilor Financiari din România vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 97/2007 privind aprobarea Normelor de

reprezentare a auditorilor financiari la conferințele Camerei Auditorilor Financiari din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 11 septembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 21/2014 privind aprobarea Normelor pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința Camerei Auditorilor Financiari din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 22 mai 2014, se abrogă.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,

Gabriel Radu

București, 3 februarie 2015.

Nr. 9.

ANEXĂ

NORME

pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România, organizată în anul 2015

Art. 1. — Prezentele norme reglementează modalitatea de desemnare a reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România, denumită în continuare *CAFR* sau *Cameră*, organizată în anul 2015.

Art. 2. — Conferința Camerei este organul superior de conducere al Camerei Auditorilor Financiari din România, formată din toți membrii cu drept de vot ai acesteia.

Art. 3. — (1) Se stabilește ziua de 28 martie 2015 ca dată la care se va întruni Conferința ordinară a Camerei Auditorilor Financiari din România, în București.

(2) Locul, ora de desfășurare, precum și ordinea de zi a Conferinței ordinare se stabilesc prin hotărârea Consiliului Camerei privind convocarea Conferinței, care va fi adoptată conform art. 9 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011.

Art. 4. — La Conferința ordinară a Camerei pentru anul 2015 norma de reprezentare este de 1 (un) reprezentant la 1 (un) auditor financiar.

Art. 5. — Membrii Camerei cu drept de vot la Conferința ordinară pentru anul 2015 sunt auditorii financiari care și-au îndeplinit toate obligațiile către Cameră la data de 31 decembrie 2014, după cum urmează:

a) au achitat cotizația fixă la termenele stabilite de Cameră pentru anul 2014, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2014;

b) au achitat cotizația variabilă conform raportului de activitate pentru anul 2013 la termenele stabilite de Cameră pentru anul 2014, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2014;

c) au depus raportul anual de activitate pentru anul 2013/declarația privind lipsa activității pentru anul 2013, după caz, până la cel târziu 31 decembrie 2014;

d) au efectuat pregătirea profesională structurată (obligatorie) aferentă Programului de pregătire profesională continuă 2014.

Art. 6. — (1) Lista cu auditorii financiari care și-au îndeplinit toate obligațiile față de Cameră la data de 31 decembrie 2014, conform art. 5, se publică pe site-ul Camerei Auditorilor Financiari din România la data de 9 februarie 2015.

(2) Persoanele interesate, nemulțumite de componența listei prevăzute la alin. (1), pot formula contestație împotriva acesteia în perioada 10 februarie 2015—13 februarie 2015, ora 16,00. Nerespectarea termenului de formulare a contestațiilor atrage decăderea unei persoane din dreptul de a contesta lista prevăzută la alin. (1).

(3) Contestațiile se depun, în scris, la sediul Camerei Auditorilor Financiari din România sau prin poștă, cu confirmare de primire la adresa sediului Camerei. Contestațiile se consideră primite în termen dacă sunt primite cel târziu până la data de 13 februarie 2015, ora 16,00.

Art. 7. — (1) Contestațiile formulate conform art. 6 vor fi soluționate de o comisie formată din 3 membri, după cum urmează: un membru al Consiliului Camerei desemnat în acest scop de către Consiliu, un membru din cadrul Departamentului de servicii pentru membri desemnat de directorul executiv și directorul executiv sau directorul executiv adjunct al Camerei, după caz.

(2) Termenul de soluționare a contestațiilor este de două zile lucrătoare de la data expirării termenului stabilit la art. 6 alin. (2), respectiv până la data de 17 februarie 2015, ora 16,00. Rezultatul contestațiilor este definitiv și se publică pe site-ul Camerei.

(3) Lista stabilită în urma soluționării contestațiilor formulate conform art. 6 se înaintează spre aprobare Consiliului Camerei cel târziu la data de 20 februarie 2015.

Art. 8. — Lista cu auditorii financiari care și-au îndeplinit toate obligațiile față de Cameră la data de 31 decembrie 2014, conform art. 5, rămasă definitivă în urma soluționării contestațiilor și aprobată de către Consiliul Camerei, reprezintă lista finală (*Lista*) și se publică pe site-ul Camerei.

Art. 9. — Are calitatea de reprezentant al auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei organizată la data de 28 martie

2015 auditorul financiar care îndeplinește condițiile de la art. 5 și este înscris în Lista prevăzută la art. 8.

Art. 10. — Auditorii financiari cuprinși în Lista prevăzută la art. 8 sunt convocați în scris, prin scrisoare sau electronic prin e-mail cel târziu la data de 24 februarie 2015, să participe la Conferința ordinară a Camerei din data de 28 martie 2015.

Art. 11. — (1) Auditorii financiari convocați de Cameră conform art. 10 și care doresc să participe la Conferință confirmă participarea până cel târziu la data de 10 martie 2015, ora 16,00, prin unul dintre următoarele mijloace de corespondență: fax: nr. 021.410.03.48, e-mail: cafr@cafr.ro, poștă: la adresa Str. Sirenelor nr. 67—69, București, sectorul 5.

(2) Auditorul financiar care a confirmat prezența la Conferință, însă se află în imposibilitatea de a fi prezent la Conferința ordinară a Camerei din data de 28 martie 2015 trebuie să înștiințeze Camera privind absența sa, până cel târziu la data de 20 martie 2015, ora 16,00.

(3) Auditorul financiar înscris în Lista prevăzută la art. 8, care a confirmat prezența la Conferință și care absentează fără să înștiințeze Camera, conform alin. (2), poate fi obligat la plata cheltuielilor efectuate de Cameră pentru asigurarea prezenței sale la Conferință.

Art. 12. — Auditorii financiari care se regăsesc pe Lista prevăzută la art. 8 participă la dezbaterile Conferinței ordinare a Camerei organizate în anul 2015 și aprobă prin vot deschis materialele supuse aprobării, cuprinse în ordinea de zi a Conferinței.

Art. 13. — Prezentele norme se completează cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, referitoare la Conferința ordinară a Camerei.

Art. 14. — Pentru organizarea procesului de desemnare a reprezentanților auditorilor financiari la Conferința ordinară a Camerei din data de 28 martie 2015 se desemnează în calitate de coordonator din partea Consiliului Camerei doamna Ana Dincă, membru al Consiliului Camerei.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

